

Στη σκιά του Αυγερινού

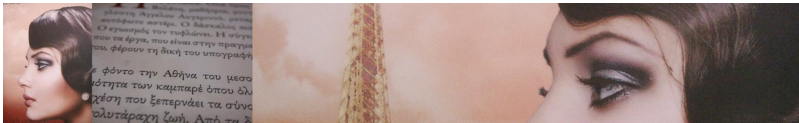
Η Σοφία Βόικου μάς ταξιδεύει από το γοητευτικό και καλλιτεχνικό Παρίσι στην Αθήνα του μεσοπολέμου και της παρακμής.

Ο μεγάλος δάσκαλος και γλύπτης Άγγελος Αυγερινός βιώνει το τέλμα στην έμπνευση και στη δημιουργία ενώ η, κατά αρκετά χρόνια μικρότερή του, μαθήτριά και ερωμένη του μεγαλουργεί σε κάθε έργο της. Μια αναπόφευκτη σύγκρουση.

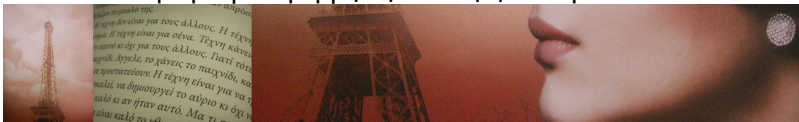
Ένα μυθιστόρημα σπουδαίων έργων από αληθινούς καλλιτέχνες. Μια ηρώίδα, η Τερέζα Βολάνη, που ακολουθεί την καρδιά της και την τέχνη θυσιάζοντας την πλούσια άνετη ζωή της και την υψηλή κοινωνική της θέση. Το άστρο της μόλις ανατέλλει κι εκείνη το ακολουθεί σε πείσμα θεών και ανθρώπων.

Εκείνος ισορροπεί ανάμεσα στην ταλαντούχα Τερέζα και στην Άννα του προσπαθώντας να βρει έναν δρόμο για να συνεχίσει ή το τέλος, κι εκείνη ακουμπά τους φόβους της στην ανδρόγυνη Καλυψώ.

Ένα διάχυτο άρωμα καπνού και παρακμής. Τέχνη υψηλών στόχων στο ατμοσφαιρικό Παρίσι και φθινό οινόπνευμα στα καμπαρέ της Αθήνας. Και από τον θρίαμβο στην απόλυτη καταστροφή.

Το μυθιστόρημα χαρακτηρίζεται από τις αντιθέσεις του. Η υπέρτατη ομορφιά για τη ψυχή ή τα μάτια αλλά και η απόλυτη ασχήμια. Ένα ευωδιαστό άρωμα σαν ηδονή και η πιο απαίσια σαπίλα και βρώμα. Ό,τι ο άνθρωπος μπορεί να κερδίσει από τον έρωτα και την τέχνη και ό,τι μπορεί να τον καταστρέψει με αφορμή την τέχνη ή τον έρωτα.

Πηγή έμπνευσης για το βιβλίο αποτέλεσε η ζωή της Καμίλ Κλοντέλ, μούσα και ερωμένη του Ογκύστ Ροντέν (ίσως ο σπουδαιότερος σύγχρονος γλύπτης). Η Καμίλ, καλλιτέχνιδα κι εκείνη, έμεινε στην αφάνεια για χάρη του συντρόφου της ή, καλύτερα, επέλεξε την αφάνεια για χάρη του ενώ δε δίστασε να ακολουθήσει τα όνειρά της παλεύοντας ενάντια στο κοινωνικά ορθό της εποχής της.

Φωτογραφίζοντας το μυθιστόρημα "Στη σκιά του Αυγερινού" της Σοφίας Βόικου

Η Σοφία δεν ασχολήθηκε με την τέχνη επιφανειακά. Οι σπουδές της σε σχέση με την Ιστορία της Τέχνης αναδείχθηκαν μέσα από το κείμενο. Σε ένα εξαιρετικό απόσπασμα μιλάει για την τέχνη έτσι όπως θα έπρεπε να είναι.

«*Η τέχνη δεν είναι για τους άλλους. Η τέχνη δεν είναι για το χρήμα. Η τέχνη είναι για σένα.*»

Και ολοκληρώνοντας...

«*Η τέχνη είναι για να τρέχει μπροστά, να προκαλεί, να δημιουργεί το αύριο.*»